

ואחר ששלשום סגדנו את מתינו, לאחר שאמלנו רק דנו את מדינתנו — ולבט לכם, איסוסני השלון הקבועה, לאט לבט לשמחת והמחמרת עליו, על לשון עברית אשר כותה, אולי בעברית בידו זו שלפני האקטיוויזם, באמת אי אפשר לאמר כך, אבל ביש ראלית שבה אפשר להכלל שבה הפקר הכל, הכתב והמכתב את ההרות ביש ראלית שבה ורקוד את המתינה, שהי ביש ראלית יש ומבטלים את האמת, שהיא אות לאד, גות ופלה לשמחת וביטוי לריבונו כבוד חזיל, מבטלים את הרבות, במקום שראוי שיעונו לנו אונות ושורות והוא, במקום שצריכים אותו, אך חוקעית אותו בכל מיני עסקים ומשפטים ששם את מיתרו בכלל ודיל, בישרא וביש ראלית אשר כותה, אפטר לאמר, ורוקיע את המתינה.

ואם בשל מיני צריכים להיות ימי תג היללה, ורק ששכתי למעשה מתיחבים את בתור שת אחרות גורל והובה וציות כאשר ביש ראלית יש מחלל את התג, יש השובת בששת הרמי, יש המעשה אך יש המחלל בששת ימי המעשה אינו מעשה את ברעמעשה את מה שהורש ביום התג וכמיתו הבה הקדוש, ואל כך את החרים היום.

ואת זאת העניקו לבינו המינו כאשר באו להסביר את סיבות החרבן ובאו לספר לנו במעשה חכם וברקעצא של מחסרי כי בורם בישרא חקבא הארץ ילא מעוצמת גיד פריה הרומיה, כי אם בגלל קמצא וברקעצא.

עוד בימות התיאטרון שלנו טרחתו להביא מפרדות הים בעליהים שונים ומשונים, קופים וקופנים, לסמל בהם תולדות הים ועמים, אתר שם מעלים סיפור מעשה מנועז על אשר סיפור המינו קמצא וברקעצא, שני בגרמים — ארץ גיבורים — בירושלים על סף חרובנה, אשר הלאה ביניהם מתגלגלת והולכה, מתגלגלת מארצות ומילכה מעשים עד לחרובנה שלגלית והכל בו באותו סיפור מעשה: קמא שהוא אהובנה ובזיונות ושחיתת אנשי הרוח — הכמי הרוח הרוח — האלמנה אצל השלטון, הנה הנה לברמז חץ לחיסול שבט גינמיים, ורעיה קרועת על קצו של יויה, על מנהל של לשון, מצד אתר החכמים, וכך עולה העלילה מן הפרט אל הכלל, מן הפרק אל החוק, חוק חרובנה בישרא אל מכות אייבים, כי אם מחלוקת ושנאת חנם לרוח הרע וכניעת הרוח לבעל השולחן המלא, וכבר להגיעו מקבץ חומת ירושלים.

ואם נקראו שנית מנוכרי ירושלים, שהם החל החצר, בשמות כה זדומים קמצא וברקעצא, הרי זה לא רק כדי לכבד יויה את השטות שטעה השליח בחתימה, אלא להזניח, כי אם כדי לחמיש את חוסר האמת שאביה על התבאיים של סהרביק, ואם אנו וביחוד אלה העוסקים בעסקי על

המגלות והשעות, מוכנים להרוג ולהרג על הדלים שבין ברי וכלי ברי, ולא לדנו כי האויבים הגדולים הם כאיבים כאן, אינם מבי תינה ולא איבט להם מי שהה קמצא וברקעצא, ואם אנו לא נעשה את המעשה הכלכלי, לאיש גיבורים מצועקים, למלכי גיבורים מצועקים, אם הם נדמה שלע שיערי או על חמר שים או על מהה הילרות הנוספות או הנספנות, המשתלמות או המפותחות, עליהם עליו לריב ולהאבק ולהלחם ולשובת ולהשבות להפגין ול' הועיק, להקים ממשלתו או להפילו, הרי אם הם וחלילה יארע אסון לנו, רשאים ימי החרות והתג, צדק גמור לספר גם בנו סיפורים אלה על הארץ והרגולה, על ביצי יצוא ומכסי יבוא, על קמצא ועל אטיקקמצא שבכללם את האסון ההוא, בגלל וכלל בגלל נאצר המנוף עליו שתי ידיו, כשהימנית שלו אוחזת בגרול קופניטיס וכושני והשמאלית שלו ידקא כבד גורמת כסף פופוליסטי אמריקאי, על כך גם בגלל קגרי הרומקראט, והסובי וכל בגלל כרושביש והרגולה, על ביצי יצוא ומכסי בגלל, שוב בגלל, אתר קמצא ואתר ברקעצא ואתר בלעזית פארז ומחלק סעודות והכמתים שחוקים, שוב בגלל כל מה שסופרם באותם סיפורי יצירה שהשפיעה ועצמית היוותה, בימי שכות כל העשורים, בימי ארמל'וואין'מלכות בישרא לעצור כעם.

על גל תאמרו לי: הן יש ממשלה בישרא, הן יש ממשלה בישרא, הלא אנוט אלה משל ואין אף לא משל כי אם דוקא משל, יבשונו נקמה כיואת לממשלה — היא נמשלת לנו, כי נתחיל באות דוברי מה בלישון ול ש נ מ של, מי מה חבירי והגושפלת ומה 'החיות' והמבטלות, כי 'החיות', מיימרתה פולחנות המכסות, כי יתר נבון לאמר "מה הן חבטות בישרא", שהרי לא הוא המהליטה ואין משקל להחיותה, כי אם אחרים המהליטה מה יוויחא בה, לא רק באנשינו ונבון האיריה שבה מחולקים על נסיגות מסני ומעוה וכו' יביצו ובהם נעסקו, כי איריה אנו ונזנחנו כמי, כי אם מה שהיא לא ממשלת ישראל המהליטה, אם שהיא מהליטה להשתלח על השוק ועל המסע ועל הפרקעצא וע', הבזכות, כעם שההליטה על ועל ועל עזה, מהליטה על, ופיהת ועל הסכון

מאת ד"ר ישראל אלדד

שוב המצא וברקעצא

... ינו, את מטרסן או הסרנסים הממאיים כולם הושיבים בקרבנו: לנלכות.

בגוף ואין אחד מהם המייצג את חלב ואת הנחך כולה, כולם מייצגים את הירם ואין מייצג את המחר, ואין איש מוכן לוותר על האבר שלו, גם אם יאסם הלב והתיפסק הנשימה, על כן לא תועיל תוכנית באונות והחלטה שקרועות ולא יועיל גיוס של כן גיוריון למערה, ולא נאומר התוכב "המצויות", כאשר הוא נאמר ולא רף אלה אשר שגדו הם מר משטר זה של מתישה קצרת נשימה ראוה.

רק על הגדול של שכן זה גם בארבות אחרות ובכל ארץ חופשית ודומיננטית גם זה טוב להן, אין זה טוב לנו, בהאנונו כארץ המהפכה הארומית אשר מהפכה המהפכות עולם, לא עמדה בפני המפקדים, להביא עם, ליישע עם, לכרוא עם, בתוך ים איבה עוברת.

ואם ישנו צורך יחידים, דוקיטוסים בודדים שלמה ובכל הלב והכנות והקמאות והקדושה, הברכה הלאומית שבסוביאליזם, זה בתולדות כל לאומות הממלכתיות שבסוביאליזם עקרונוה, בר דודם בלבד, אין אמונתם את אומרת שאכן צדקם הם, שאכן משטר סוציאליסטי או משטר קאפיטליסטי היום את המהפכות היום את האוטומטים של האזמה כולה, של הממלכתיות העברית המודרנית, את אלה המעשים לפחות מאמינים עדיין בכך כנאות כל אלו הירכיים העובות ל' אומה, אלא שרובם הוחלש על העוסקים ב' עסקים אלה, סוציאליסטיים, ליבראליסטיים, שמרניים וימיניים, אם מהצד הכלכלי מקצועי, הגלוי אם מצד המהפכני שלהם, ורובם הם משט סוציאליסטים ח'לקיים, ח'לקיים, מתיחבים, מתיחבים, אם בגלל אמונתם את אלה, מלחמת כחירוף ודורפיים על אינטרסים אלה, מלחמת חריאה, כשהגויא היא זו המדינה, ראשית בואלה לישראל, ואוכלה ואוכלה סוביאליזם רבים ואחרים ועדמה מיהם, זה מבקל ועד בישו זה כשהגויינים והה סכסוך, כולם על הדאית האחת אשר קנינו לא ב' חרי וזי, כי אם ברומם, זדומים משו ורבים מאוד וקדושים מאד, ורק את האחרון אינו אנו רואים את הקדושה שבה, ויה אשר שחיתו מלאך המהת שלנו, אין אנו רואים וגם אם נרואו אין אנו מתנחמים בכך, כי לא לגוריה הפיטית האחת ולנכסיה המיטאפיזית הרוחניים.

ואם אנו וביחוד אלה העוסקים בעסקי על

ואם ישנו צורך יחידים, דוקיטוסים בודדים שלמה ובכל הלב והכנות והקמאות והקדושה, הברכה הלאומית שבסוביאליזם, זה בתולדות כל לאומות הממלכתיות שבסוביאליזם עקרונוה, בר דודם בלבד, אין אמונתם את אומרת שאכן צדקם הם, שאכן משטר סוציאליסטי או משטר קאפיטליסטי היום את המהפכות היום את האוטומטים של האזמה כולה, של הממלכתיות העברית המודרנית, את אלה המעשים לפחות מאמינים עדיין בכך כנאות כל אלו הירכיים העובות ל' אומה, אלא שרובם הוחלש על העוסקים ב' עסקים אלה, סוציאליסטיים, ליבראליסטיים, שמרניים וימיניים, אם מהצד הכלכלי מקצועי, הגלוי אם מצד המהפכני שלהם, ורובם הם משט סוציאליסטים ח'לקיים, ח'לקיים, מתיחבים, מתיחבים, אם בגלל אמונתם את אלה, מלחמת כחירוף ודורפיים על אינטרסים אלה, מלחמת חריאה, כשהגויא היא זו המדינה, ראשית בואלה לישראל, ואוכלה ואוכלה סוביאליזם רבים ואחרים ועדמה מיהם, זה מבקל ועד בישו זה כשהגויינים והה סכסוך, כולם על הדאית האחת אשר קנינו לא ב' חרי וזי, כי אם ברומם, זדומים משו ורבים מאוד וקדושים מאד, ורק את האחרון אינו אנו רואים את הקדושה שבה, ויה אשר שחיתו מלאך המהת שלנו, אין אנו רואים וגם אם נרואו אין אנו מתנחמים בכך, כי לא לגוריה הפיטית האחת ולנכסיה המיטאפיזית הרוחניים.

ואם ישנו צורך יחידים, דוקיטוסים בודדים שלמה ובכל הלב והכנות והקמאות והקדושה, הברכה הלאומית שבסוביאליזם, זה בתולדות כל לאומות הממלכתיות שבסוביאליזם עקרונוה, בר דודם בלבד, אין אמונתם את אומרת שאכן צדקם הם, שאכן משטר סוציאליסטי או משטר קאפיטליסטי היום את המהפכות היום את האוטומטים של האזמה כולה, של הממלכתיות העברית המודרנית, את אלה המעשים לפחות מאמינים עדיין בכך כנאות כל אלו הירכיים העובות ל' אומה, אלא שרובם הוחלש על העוסקים ב' עסקים אלה, סוציאליסטיים, ליבראליסטיים, שמרניים וימיניים, אם מהצד הכלכלי מקצועי, הגלוי אם מצד המהפכני שלהם, ורובם הם משט סוציאליסטים ח'לקיים, ח'לקיים, מתיחבים, מתיחבים, אם בגלל אמונתם את אלה, מלחמת כחירוף ודורפיים על אינטרסים אלה, מלחמת חריאה, כשהגויא היא זו המדינה, ראשית בואלה לישראל, ואוכלה ואוכלה סוביאליזם רבים ואחרים ועדמה מיהם, זה מבקל ועד בישו זה כשהגויינים והה סכסוך, כולם על הדאית האחת אשר קנינו לא ב' חרי וזי, כי אם ברומם, זדומים משו ורבים מאוד וקדושים מאד, ורק את האחרון אינו אנו רואים את הקדושה שבה, ויה אשר שחיתו מלאך המהת שלנו, אין אנו רואים וגם אם נרואו אין אנו מתנחמים בכך, כי לא לגוריה הפיטית האחת ולנכסיה המיטאפיזית הרוחניים.

ואם ישנו צורך יחידים, דוקיטוסים בודדים שלמה ובכל הלב והכנות והקמאות והקדושה, הברכה הלאומית שבסוביאליזם, זה בתולדות כל לאומות הממלכתיות שבסוביאליזם עקרונוה, בר דודם בלבד, אין אמונתם את אומרת שאכן צדקם הם, שאכן משטר סוציאליסטי או משטר קאפיטליסטי היום את המהפכות היום את האוטומטים של האזמה כולה, של הממלכתיות העברית המודרנית, את אלה המעשים לפחות מאמינים עדיין בכך כנאות כל אלו הירכיים העובות ל' אומה, אלא שרובם הוחלש על העוסקים ב' עסקים אלה, סוציאליסטיים, ליבראליסטיים, שמרניים וימיניים, אם מהצד הכלכלי מקצועי, הגלוי אם מצד המהפכני שלהם, ורובם הם משט סוציאליסטים ח'לקיים, ח'לקיים, מתיחבים, מתיחבים, אם בגלל אמונתם את אלה, מלחמת כחירוף ודורפיים על אינטרסים אלה, מלחמת חריאה, כשהגויא היא זו המדינה, ראשית בואלה לישראל, ואוכלה ואוכלה סוביאליזם רבים ואחרים ועדמה מיהם, זה מבקל ועד בישו זה כשהגויינים והה סכסוך, כולם על הדאית האחת אשר קנינו לא ב' חרי וזי, כי אם ברומם, זדומים משו ורבים מאוד וקדושים מאד, ורק את האחרון אינו אנו רואים את הקדושה שבה, ויה אשר שחיתו מלאך המהת שלנו, אין אנו רואים וגם אם נרואו אין אנו מתנחמים בכך, כי לא לגוריה הפיטית האחת ולנכסיה המיטאפיזית הרוחניים.

ואם ישנו צורך יחידים, דוקיטוסים בודדים שלמה ובכל הלב והכנות והקמאות והקדושה, הברכה הלאומית שבסוביאליזם, זה בתולדות כל לאומות הממלכתיות שבסוביאליזם עקרונוה, בר דודם בלבד, אין אמונתם את אומרת שאכן צדקם הם, שאכן משטר סוציאליסטי או משטר קאפיטליסטי היום את המהפכות היום את האוטומטים של האזמה כולה, של הממלכתיות העברית המודרנית, את אלה המעשים לפחות מאמינים עדיין בכך כנאות כל אלו הירכיים העובות ל' אומה, אלא שרובם הוחלש על העוסקים ב' עסקים אלה, סוציאליסטיים, ליבראליסטיים, שמרניים וימיניים, אם מהצד הכלכלי מקצועי, הגלוי אם מצד המהפכני שלהם, ורובם הם משט סוציאליסטים ח'לקיים, ח'לקיים, מתיחבים, מתיחבים, אם בגלל אמונתם את אלה, מלחמת כחירוף ודורפיים על אינטרסים אלה, מלחמת חריאה, כשהגויא היא זו המדינה, ראשית בואלה לישראל, ואוכלה ואוכלה סוביאליזם רבים ואחרים ועדמה מיהם, זה מבקל ועד בישו זה כשהגויינים והה סכסוך, כולם על הדאית האחת אשר קנינו לא ב' חרי וזי, כי אם ברומם, זדומים משו ורבים מאוד וקדושים מאד, ורק את האחרון אינו אנו רואים את הקדושה שבה, ויה אשר שחיתו מלאך המהת שלנו, אין אנו רואים וגם אם נרואו אין אנו מתנחמים בכך, כי לא לגוריה הפיטית האחת ולנכסיה המיטאפיזית הרוחניים.